

Ambrozij Srakar:

Odlomek iz glasbene zgodovine na Primorskem.

(Dalje.)

Leto 1928.

A) Glasbena izdanja:

1. *Vinko Vodopivec*: Lavretanske litanije, štev. 3, za mešani zbor. Gorica 1928. Izdala Katoliška knjigarna v Gorici.

Leto 1929.

A) Glasbena izdanja:

1. *Vinko Vodopivec*: Lavretanske litanije štev. 4, za mešani zbor. Gorica 1929. Izdala Katoliška knjigarna v Gorici.

2. »Božji spevi«, pesmi cerkvenega leta za mešani zbor, uredil Vinko Vodopivec, izdala Goriška Mohorjeva družba, Gorica 1929. (136 strani.) Liturgične uvode in pojasnila k vsem dobam cerkvenega leta je spisal prof. F. Terčelj. Vsebuje 92 skladb, od katerih je 83 izvornih. Prispevali so k tej izdaji skoraj vsi slovenski cerkveni skladatelji z izvornimi skladbami.

B) Koncerti:

1. Cerkvni koncert združenih dekanijskih pevskih zborov v Idriji dne 11. avgusta 1929. Zastopani so bili na tem koncertu skladatelji: Kastelic, Kimovec, Mav, Premrl, Sattner, Vodopivec in Železnik.

2. Cerkvni koncert župnijskega pevskega zbora v Kobaridu dne 24. novembra 1929. Zastopani skladatelji: Hochreiter, Premrl, Sattner in Vodopivec. Kot solist je sodeloval pri koncertu tenorist g. Jožko Bratuž iz Gorice.

Leto 1930.

A) Glasbena izdanja:

1. *Vinko Vodopivec*: Litanije presv. Srca Jezusovega. Gorica 1930. Katoliška knjigarna v Gorici.

2. *Vinko Vodopivec*: Missa in hon. S. Theresiae a Jesu Infante. Za 4 glasni mešani zbor. Gorica 1930. Samozaložba.

3. *Vinko Vodopivec*: Requiem za en glas z orglami. Gorica 1930. Samozaložba.

4. *Vinko Vodopivec*: Dvajset obhajilnih in blagoslovnih pesmi za moški zbor. Gorica 1930. Samozaložba.

5. *Gospodov dan*. Zbirka mašnih, obhajilnih in blagoslovnih pesmi za mešan zbor. Uredil Vinko Vodopivec. Zbirka ima 148 strani in vsebuje 100 izvornih pesmi skoraj vseh slov. cerkvenih skladateljev. Liturgične uvode je spisal prof. Fil. Terčelj. Izdala G. M. D. Gorica 1930.

6. *Breda Šček*: V zvezdicah žari nebo. Enajst božičnih pesmi za mešani zbor. Gorica 1930. Samozaložba.

7. *Ivan Mercina*: Zvonoznanstvo. Gorica 1930. Samozaložba.

8. *Ivan Mercina*: Cerkovnikovo opravilo v zvoniku. Gorica 1930. Samozaložba.

B) Koncerti:

1. Cerkvni koncert dekanijskih cerkvenih zborov v Tolminu.

2. Cerkvni koncert v Cerknem o priliki kolavdacije orgel.

3. Cerkvni koncert v Idriji o priliki zlate maše msgr. Mih. Arkota.

Javnih glasbenih nastopov v l. 1928. do l. 1930. ni več bilo. Ostali so cerkvni pevski zbori. Izmed instrumentalnih godbenih združenj so ostale godbe na pihala v Kronbergu, Idriji, Kozani, Sv. Križu pri Trstu, Prvačini itd. Tamburaški zbori so vsi nehali delovati. Zabeležiti moramo, razen že omenjenih treh, še tudi tri cerkvene koncerte: v Biljah (pevovodja Ciril Zamar), v Renčah (pevovodja Roman Pahor) in v Idriji (pevovodja Anton Knap). Pri vseh teh treh cerkvenih koncertih so se prednašale skladbe novejših skladateljev.

V letih 1924 do 1930 so goriški in tržaški glasbeniki pisali glasbenoznanstvene članke in ocene v vse goriške, tržaške in ljubljanske liste. V ljubljanskih glasbenih revijah so priobčevali svoje kompozicije. Vasilij Mirk v *Pevcu in Zborih*, Vinko Vodopivec v *Pevcu, Zborih in Cerkvenem Glasbeniku*; Doktorič v *Cerkvenem Glasbeniku*; Breda Ščekova v *Novi Muziki*; H. O. Vogrič v *Pevcu* in Janez Laharnar v *Pevcu*. Goriški družinski list »Naš Čolnič« je skoraj v vsaki številki prinašal članke o petju in glasbi ter ocene novih muzikalij, ki so jih pisali A. Sever, Doktorič, Lojze Bratuž in Vinko Vodopivec. Tudi »Naš glas« v Trstu je tu pa tam prinesel kake životopisne črtice o skladateljih. Roman Pahor je poročal o novih orglah v Cerkvenem Glasbeniku. O zvonoslovstvu je poročal g. I. Mercina v *Cerkvenem Glasbeniku*.

Janez Ev. Gašparič:

Sestava vzornih sporedov.

(Predaval na tečaju za organiste in pevovodje, ki ga je priredila Pevska zveza avgusta 1930 v Ljubljani.)

Vsak pevski zbor najde prej ali slej priliko, da javno nastopi. Naj bo ta javni nastop samo sestavni del kakšne večje prireditve ali pa naj ima značaj samostojnega pevskega koncerta, vedno ostane in mora biti zadnji cilj vsakega ambicioznega pevskega zbora in vsakega marljivega pevovodje. Vodja cerkvenega pevskega zbora naj bi se celo zavedal, da je tudi petje pri cerkvenih obredih, zlasti pri nedeljski službi božji, prav tako nastop pred javnostjo, ki zasluži in zahteva enako vestno pripravo in pazljivo podajanje kakor nastop na koncertnem odru. Vedno nas poslušajo ne samo hvaležna, ampak tudi stroga in kritična ušesa.

Javen nastop je torej, če že ne edini, pa gotovo silno važen cilj vsega našega pevskega dela. Je pa obenem tudi ozira vreden vzgojni faktor vsakega pevskega zbora. To tiči že v naravi vsakega pevca, da ne hodi samo zato k pevskim vajam, da bi si zapel med štirimi stenami pevske sobe ali da bi si prisvojil nekaj pevske tehnike, ampak želi si prilike, da tudi pred publiko pokaže svoje znanje, da jo z lepo pesmijo razvedri in navduši ter da žanje za svoj trud tudi nekoliko priznanja.

Če bi mi delali samo na to, da bi pri naših pevcih vzgajali zgolj — rekel bi — glasovno kulturo in tehniko, ne bi jim pa dali prilike, da bi

se mogli udeleževati pred poslušalstvom, bi bilo naše delo mrtvo. Pevci bi polagoma začeli izgubljati veselje do našega, četudi še tako smotrnega dela, začeli bi zanemarjati in opuščati pevske vaje, prej ali slej bi drug za drugim zapustili pevski zbor. To nam potrjuje lastna izkušnja. Koliko točneje in številneje so bile obiskane pevske vaje, s koliko večjo vnemo in pazljivostjo so nam sledili pevci, če smo jim povedali: pripravljamo se za nastop! Pa tudi pevovodja sam dela z večjim veseljem in s podvojeno vestnostjo, ako si je postavil določen cilj svojega dela in truda.

Javen nastop pa ne služi samo temu namenu. On mora nuditi več. Datj mora pevovodji in zboru nove vzpodbude, novega bodrila, novega svežega veselja za nadaljnje delo. Zato se bo vsak vesten pevovodja čutil odgovornega pred lastno vestjo in pred svojim zborom, da vsak javen nastop pripravi tako, da bo ž njim dosegel vsaj dober moralen uspeh. Zavest vsakega posameznega pevca, da se je pevski nastop posrečil, da so pesmi poslušalce cgrele, tako da z največjo pazljivostjo poslušajo in z vidnim veseljem uživajo vsako posamezno pesem ter le neradi in z obžalovanjem, da je nastop že končan, zapuščajo dvorano, ta zavest odtehta ves trud pevovodje in zbora, vse delo neštetih pevskih vaj ter vlije novega veselja in poguma za nadaljnje delo do še lepših uspehov.

Kakor pa je dober nastop izredno bodrilo vsakemu zboru, tako porazno vpliva na pevce, ako se nastop iz tega ali drugega vzroka p o n e s r e č i. Ne pretiram, ako trdim, da se zle posledice enega samega ponesrečenega nastopa zlasti tam, kjer je pevska kultura bolj razvita, popravijo šele po dolgem času, včasih morda šele tekom let. Saj takšen nastop ne deprimira samo pevcev samih, ampak nam odtuji tudi poslušalce, ki si jih le težko zopet pridobimo.

Zato ni dvoma, da vsak pevovodja osredotoči vso svojo skrb na to, da s svojim zborom vedno čim častneje nastopi. Da pa se mu to posreči, mora upoštevati vse različne činitelje, ki je od njih odvisen uspeh ali neuspeh vsakega pevskega nastopa.

Eden najvažnejših činiteljev, ki vplivajo na uspeh naših pevskih nastopov, je s p o r e d. Ako je spored srečno izbran, more tudi šibkejši zbor žeti prav lepe uspehe. Če pa ima pevovodja nesrečno roko pri sestavljanju programa, mu lahko še dckaj dober zbor odpove ali pa vsaj pri poslušalcih ne najde tistega odmeva, ki ga pričakuje in bi ga s svojim trudom tudi zaslužil. Zaradi tega bo vsak spreten pevovodja posvetil veliko pažnjo sestavi pevskega sporeda.

(Dalje.)

Fr. Kramar:

Kakšne pesmi z napevi sem napisal med slovenskim narodom.

(Dalje.*)

65. O (Micka), lahko noč, * Pa Marijo za pomoč! (Hajdin pri Ptujju.)
66. Mi smo čuli dnes tu pravil, * Da mrtvo truplo tu leži. (Hajdin pri Ptujju.)
67. Ljubi moji, čas prihaja. (Hajdin pri Ptujju.)
68. Čujte fanti in dekleta! (Hajdin pri Ptujju.)
69. Oh ti Ančka lubezniva, * Kaj za 'n cir si b'la na svet'. (Vinje na Gorenjskem.)
70. Grešnik se ozira na vse strani, * Na vse strani, na štir' plati. (Vinje na Gorenjskem.)
71. Premisli, moj človek, kakó si vesev. (Zatoliče pri Ptujju.)
72. Tovarš je vmaru, nazaj ga nej. (Iška vas pri Igu.)
73. Muj člov'k, letu premisli, * Zakaj si ti na svejt'! (Matena pri Igu.)

* Glej Vestnik Prosvetne zveze, l. 1929., str. 76!

74. Smrt je že prrajžala. (Matena.)
75. Zagvišno se človek na zrajtaš na tu. (Matena pri Igu.)
76. Eno pesem bom zapev * Od ene mlade dejkolce. (Iška vas pri Igu.)
77. V temni noči, v temni uri * Se zasliši glas Gospoda. (Iška vas.)
78. Smrt je pa s kosó mahnila, * Mlad'ga fantiča vmorila. (Matena pri Igu.)
79. Dober večer bi vošu vam! (Slivnica na Dolenjskem.)
80. Iz jokam sem na svejt pršu, * Iz jokam s svejta pujdem. (Slivnica.)
81. Smart na kliče, na trka, * Pa vender adprè. (Slivnica na Dolenjskem.)
82. Človeško življenje mal' cajta trpi. (Slivnica na Dolenjskem.)
83. Ranka mam'ca vmarli so, * Nazaj jih nikol' več ne bo! (Lipljene na Dolenjskem.)
84. Umerla je, na večno je zaspala. (Lipljene na Dolenjskem.)
85. Kamrkul se abarnem, * Vesealja več nej. (Dobrepolje na Dolenjskem.)
86. Kaku boš ti pred sodbo obstav? (Dobrepolje.)
87. Sam Bog vé, kakó je to, * Da na svel' več lušno ni! (Štrekljavec na Belokranjskem.)
88. Prva ura v noč * Bom šu slavó jemal. (Vina vas na Dolenjskem.)
89. Kje ste, kje ste, mati moja, * Prid'le, prid'le še enkrat k meni! (Jurna vas.)
90. Micka mrtva leži, * Šest svejč pri nēj gori. (Koroška vas na Dolenjskem.)
91. Tički so pejli, k' na pojejo več. (Koroška vas na Dolenjskem.)
92. Smert, taku, taku ravnaj. (Globodol na Dolenjskem.)
93. Mejla sem cimer lejp, * Notri sem mogla vmrejt. (Dolenjska.)
94. Rožce le en cajt cvefó, * Tički le en cajt pojó. (Globodol na Dolenjskem.)
95. »Al' mat', al' mat', al' bo skorej spomlad?« (Globodol na Dolenjskem.)
96. Oh kak žalostno, oh kak žalostno, * Oh kak žalostno je to! (Vina vas.)
97. Snoč' se nekej m' je sejnalo, * Tri nezgruntane reči. (Dolenjska.)
98. Na tem svejtl' je le en špetav. (Novomeška okolica.)
99. Pršla bo strašna greanka smart. (Novomeška okolica.)
100. Smart na gleda nič na lejta. (Novomeška okolica.)
101. Kam so naša mam'ca šla? (Globodol na Dolenjskem.)
102. Dober večer, dober večer, * Dober večer jest vošim vam! (Globodol na Dolenjskem.)
103. Lejte ga móža, ki tukej leži. (Globodol.)
104. Kaj pomen' mrtvaška svejča? * De je duša neumrjoča. (Globodol.)
105. Spomlad je minila, * Vesealje več nej. (Jurna vas na Dolenjskem.)
106. Očka so na pragu stal', * Svoje otroke poslušal'. (Vina vas.)
107. O poslušajte, vi mladi ljudjé! (Novomeška okolica.)
108. Slišim zvoniti mili zvon. (Novomeška okolica.)
109. Človek, kaj dejlaš na svejti. (Novomeška okolica.)
110. Kadar smrti premišlujem, * Jokam se donanšni dan. (Novomeška okolica.)
111. Težkó, težkó se je ločit' * Pa svoj'ga očka zapustit'. (Srednji Bitenj pri Kranju.)
112. Človeško življenje pač naglo beži. (Bohinj.)
113. Od tukej se bom loču, * Prijatli vam povem. (Bohinj.)
114. O ti človek lep in mladi, * Glih koker en rožni cvet. (Bohinj.)
115. Ena duša s pekla vpije, * Strašni glas se ven glasi. (Bohinj.)
116. Biv sem človek na sveti. (Bohinj.)
117. Ta trobenta bo zapela * Na ta strašni sodni dan. (Bohinj.)
118. Ta d'vica k' je vmrla nocoj leto noč. (Bohinj.)
119. Smart je suha, pa je bela. (Studor v Bohinju.)
120. Žovlejne na svetu le malo trpi. (Studor.)
121. Ovbe, ovbe, smrt nebeška. (Studor.)
122. Na rajžo sem se napravu, * Pa mi cirenge fali. (Studor.)
123. Poslušajte štimo mojo, * Moje žalostne tožbè! (Studor.)
124. Bela glava, siva brada. (Bohinj.)
125. Rihtar na stolu sedi. (Bohinj.)
126. Neka duša na grob' stoji. (Studor v Bohinju.)
127. Oh ti svet golufni, * Oh ti zapelivi svet! (Bohinj.)
128. Anajsta vurca je pretekla. (Bohinj.)
129. Človek, kapelca na veji. (Zložil A. M. Slomšek.)
130. Čujte kristjani vi. (Gozd nad Kamnikom.)
131. Men' se je pa n'coj sejnalo. (Godič pri Kamniku.)
132. Lušno le en cajt trpi. (Gorenjska.)
133. Muj sin Francel ti! (Predoslje pri Kranju.)
134. Smrt na duri kluka, * De se cela hiša joka. (Gorenjska.)
135. Ta prvič slanca pade. (Šutna pri Škofji Loki.)
136. Ta stari moj očka so vmrli to noč. (Šutna.)
137. Ura bije polnoči. (Šutna.)

(Dalje)

Pevski tečaj za organiste in pevovodje. Pevska zveza bo tudi letos priredila pevski tečaj za organiste in pevovodje. Vršil se bo v Ljubljani najbrže v drugi polovici julija. Dnevi še niso določeni, ker še niso urejene okoliščine, po katerih se bo ravnal čas tečaja. Trajal bo 3—4 dni. Siroški bodo znášali za celodnevno preskrbo (stanovanje in vso hrano) 10 Din dnevno za pevovodje onih vélanjenih zborov, ki so ali bodo do tedaj poravnali članarino (letno 25 Din), za pevovodje nevélanjenih zborov in onih, ki članarine do tečaja ne bodo poravnali, pa bo celodnevna preskrba znášala 20 Din. Namen tečaja: kar največ mogoče praktično pevovodstvo. Zato bodo posamezni udeleženci tudi sami učili v primernih skupinah posamezne pesmi. Ob koncu tečaja bo koncert novoustanovljenega zbora, pri katerem bodo vodili pevovodje: Bajuk, Gašparič, dr. Kimovec, dr. Ploj, Primožič in Tome vsak nekaj pesmi. Seznam pesmi bomo sporočili vsem pri-glašencem takoj, ko se priglasijo. Priglasite na Pevsko zvezo, Komenskega ulica 12. Ne odlašajte! Zglasite se čimprej in sporočite po dopisnici: 1. točen naslov, 2. kateri glas pojete, 3. kateri zbor vodite, 4. ali želite skupno stanovanje in hrano, ali samo eno ali drugo, ali si poskrbite vse sami.

VSEM PEVSKIM ZBOROM IN PEVODJEM!

V dneh jesenskega velesejma bo priredila ljubljanska občina po svojem tujskem odseku velike prosvetne prireditve v Ljubljani, ki bodo pokazale tujcem višino naše splošne in podrobne kulture. Priredili bodo opero na prostem z izredno številnim orkestrom in zborom, dramsko predstavo z večstoglavim ansamblom, koncert z združenimi orkestri in pevskimi zbori. Pevska zveza je dobila povabilo, naj priredi s svojimi zbori na prostem velik koncert. Odbor je to povabilo pretresal in sklenil pozvati vse zборе k sodelovanju.

Odbor dobro pozna težke denarne razmere naših pevcev, zato se dolgo ni mogel odločiti za koncert. Gotovo pa je, da bo s tem naša Pevska zveza izredno veliko pridobila na ugledu in veljavi ne le doma, temveč tudi izven domačih mej. Tudi naša domovina bo pridobila na ugledu. Češki narod je prav po svojih pevcih postal svetoven narod prve vrste. Tak koncert bi tudi pevskim zborom dal novega pogona in bo gotovo vsakemu sodelujočemu ostal v neizbrisnem spominu. Da omogočimo sodelovanje, smo se zavzeli za olajšave: peveci in pevke bodo imele četrtrinsko, če ne prosto vožnjo in prost vstop na vse velesejske prostore, ki bodo v jeseni posebno lepo urejeni. Note dobe zbori za vse pesmi zastoj in ostanejo njihova last. Če bo mogoče, bomo izpostavili še kakšno ugodnost in jo priglašencem zborom takoj sporočili.

Z ozirom na to pozivamo vse pevske zборе, naj se čimprej, vsaj do 15. julija t. l. priglasijo, da jim pošljemo note. Koncert se bo vršil 8. septembra na Kongresnem trgu. Peli bi večinoma narodne pesmi, kar mogoče v narodnih nošah.

Priglasite se in naznanite Pevski zvezi naslov zbora, število pevcev in pevk z natančno zadnjo pošto. Odbor.

Seznam onih skladateljev, ki so opustili zборе, vélanjene v Pevski zvezi, tantüem: Adamič Emil, Adamič Karlo, Aljaž Jakob po dedinji nečakinji gdč. Mariji Zagar z Dovjega, Bajuk Marko, Dev Oskar, dr. Dolinar Anton, Doktorič David, Ferjančič Franc, Gerbič Franc po dedinji vdovi gospej Gerbič, Foerster Anton po dedinji vdovi Petronili Foerster v Novem mestu, Grum Anton, dr. Hochreiter Emil, Hubad Matej do preklca, Jereb Peter, Jobst Anton, Klemenčič Jože, dr. Kimovec Franc, Kramar Franc, Laharnar Ivan, Lajovic Anton, Marolt Franc (narodne), Mav Alojzij, Mihelčič Alojzij, dr. Mlinar-Cigale Franc, Oevärk Ivan, Pavčič Jože, Požun Franc, Prelovec Zorko, Premrl Stanko, Puš Ludvik, Sattner Hugolin, Tome Matija, Svetek Anton po dedinji vdovi Svetek Pavli v Mariboru, Vodopivec Vinko in Zeleznik M.

Odbor se vsem gospe in gospodom kar najiskrenejše zahvaljuje za njihovo naklonjenost. S tem so našim zborom omogočili, da bodo mogli tudi nadalje nemoteno gojiti našo pesem, ravno oni najidealnejši, v srečo najgorkejši, najpožrtivovalnejši, a hkrati najrevnejši, ki jim je petje res srčna potreba. Bog plačaj!

Zbori! Katerokoli pesem primate v roke, pogledajte, kdo jo je zložil in hvaležno se spomnite naših požrtivovalnih skladateljev, ki jih vodi pri njih delu čista idealnost, ki brez njih ne bi imeli kaj vzeti v roke. Ohranite jim hvaležno srce!

KAMNISKO OKROŽJE.

Koncert Kamniškega okrožja.

V nedeljo, dne 19. aprila je priredilo Kamniško okrožje v društvenem domu v Kamniku pevski koncert, ki je bil posvečen samo narodni pesmi. Sodelovalo je 7 zveznih zborov in dva zbora kot gosta. Po pozdravu, ki ga je izrekel predsednik okrožja Stergar ravn. Mateju Hubadu viš. kapelniku dr. Cerinu, zveznemu pevovodji prof. M. Bajuku in vsem navzočim je otvoril koncert točno ob pol 4 mešani zbor iz Nevelj, pod vodstvom župana Novaka. Samo dvanajst jih je bilo, pa so zapeli dosti srečno v Hubadovi harmonizaciji »Ljubea povej!« in Bajukovo »Meglico«, zbor je zvenel dosti izravnano in ritmično lepo umerjeno. Posebno naj omenimo točno ritmično sopranskega samospeva v Meglici, ki ni prav lahek, ker obsega ne-

kaj ritmičnih drobcev, ki so nevarni. Če bi bil še bas močnejši in zvočnejši, bi bila opravila ta zaokrožena družina kar izvrstno. Male neuglajenosti, ki so se tu pa tam pokazale, gredo na račun dejstva, da je nastopil zbor prvi in je moral šele prebiti led. Pevovodja vodi zbor prav lepo, mirno in varno.

Zupan Lipar je pripeljal iz Mengša 10 fantov, ki so zapeli Devovi »Čej so tiste s'ezice« in »Dobro jutro, dekcle moje«. Zbor je dobro ubran, intonačno čist, ritmično enoten, v harmoniji enakomeren, agogika je bila dobra. Glasovi so lepo porazdeljeni, le tenor je v višini malo preveč sibil v ospredje. Naj bi bil ostal ves čas diskreten v falzetu, pa bi bilo petje brezhibno. Pevovodji se jasno vidi, da živi v njem vsaka mišica s pesmijo, je izkušen in ve, kaj hoče. Pevci gledajo preveč v note.

Na Homcu imajo mešani zbori 30 grl, vodi jih organist Jerman. Zapeli so Grumovo »Moja kosa« in Devove »Vesele letne čase«. Moški zbori so boljši od ženskih. Prožen sopran bi zboru zelo pripomogel. Pevovodja vodi zbor mirno, varno, zbor mu sledi, a uide tupaťam poedinec, da trpi enotna ubranost v dinamiki. Z obrazov jim je žarel mladeniški ogenj in navdušenje, so po večini mladi in se bo gotovo kmalu popolnoma ubral in odstranil omenjene nedostatke.

V Radomljah so se šele pred nekaterimi meseci zbrali in organizirali. Nad 30 jih je v meš. zboru, vodi jih zelo spreten organist Plevel. 30 po večini mlade pevke in komaj dozoreli fantje, zato je njih barva sočnata, pojo zelo umerjeno in zvočno, nikjer ne ruši nihče harmonije; zllili so se v vseh pesmah, v Zirovnikovih (Majerjevi) »Kje so moje rožice«, Bajukovi »Na Gorenjskem je fletno« in »Slanica«, tako lepo, da so se resno potegovali za prvo mesto. Nekateri so jim ga tudi odkrito priznali. Posebno ubran je moški zbor, ki je zapel zlasti zadnjo s tenor. samospevom kaj mehko in prisrčno.

Kamniški zbor, ki ga vodi Heybal, šteje 32 grl in razpolaga z dobrimi glasovi in lepo rutino. Naštudirali so kaj okusno Hubadovi: »Luna sij« in »Škrjanček poje«. Zbor sledi zelo uglajeno, točno na vsak mig. Zato je agogika smiselna in petje ubrano. Ženski glasovi so skoraj boljši od moških, ki so tupaťam hoteli po sili v ospredje. Odlikuje pa se zbor po vzorni disciplini, pevovodja je globoko izobražen strokovnjak.

Sledil je mešani zbor iz Doba pod vodstvom organista Mazovnika. Tudi ta zbor se je organiziral šele pred dobrim letom, a zveni tako enotno, kot bi imel same stare, izvežbane pevce in zveni nadvse čisto, prozorno, polno, četudi jih je le 29. Enotna izreka, čista intonacija, točna ritmika, vzorna disciplina jih je potisnila tako krepko v ospredje, da so se resno borili za prvenstvo. Pevovodja vodi smiselno, mirno, samo pretirano diferenciranje *f* in *p* ni vedno pri-

jetno, a je tudi to doseglo uspeh, ker je bilo tako enotno izdelano, da je ta uglajenost odtehtala neprijelno pretiravanje. Naj še to izenači, pa se bo povzpел med najboljše zборе. Ima vse pogoje za to: mladi, sveži glasovi, navdušenja nič koliko in spretno vodstvo. Peli so Zirovnikovo »Oglar« in K. Adamiča »Vsi so prihajali«, ki menda ni narodna (ljudska) in je konec kar neokusno predlog.

Moravčanov je bilo toliko, da sta jih komaj dva avtobusa pripeljala h koncertu. Krog 80 jih je, vodi jih organist Capuder. Peli so Pirnatovo »Na Gorenjskem je fletno« v mešanem in Bajukovo »Tri leta bom kopal« v moškem zboru. Zbor napravi izredno dober utis, petje mu zveni polno, barvito, je izborno uspel in v izvrstnih rokah. Peli so tako, da jih je težko odriniti s prvega mesta. Zbor je mogočen dokaz, kaj zmore složno tržansko. Za zbor bi Moravčane gotovo marsikatero mesto zavidalo. Res pa je: boljše en dober, močen zbor, kot dva, trije šibki. Še posebno mehko, prisrčno je pel moški zbor.

Kot gosta sta sodelovala moška zborja iz Kamnika »Solidarnost« in »Lira«, prvi pod vodstvom Fr. Vidmarja, drugi pod Cirilom Vremšakom. Oba sta lepo ubrana, zvenita čisto, zvočno, dasi prvi nima prav posebnih pevskih moči na razpolago. Znali so pa kljub temu z vzorno disciplino in medsebojno obzirnostjo v vzornem pianisimu preiti varno in lepo vse zapreke. Peli so Adamičev: »Je pa davc« in Pavčičev: »Ko so fantje po vasi šli« z baritonom, ki ga je pel pevovodja. Zbor je napravil prav dober utis. (Dalje.)

Pevsko društvo pri Sv. Jedrti nad Laškim je priredilo dne 19. apr. pod vodstvom pevov. Fr. Petka koncert s sledečim sporedom: 1. M. Tome: Narodna, 2. M. Zeleznik: Hribci, ponižajte se!, 3. Merlah: Ptička; moški zbor. 4. J. Aljaž: Na dan!, 5. V. Vodopivec: O večerni uri, 6. Dr. Schwab: Ptička, 7. Volarič: Večer, 8. Zeleznik: Lahko noč; Vodopivec: Noč na Adriji. 11. Oevirk: Moja moški zbor. 9. Jobst: Vaška idila, 10. V. pomlad. 12. Dr. Schwab: Slanica. 13. A. Nedved: Nazaj v planinski raj; mešani zbor.

V **Domžalah** je umrl organist Breškvar Franc, ki je bil od vsega začetka zvest delavec v naših pevskih vrstah. Pri nobeni prireditvi ljubljanskega okrožja ni manjal s svojim zborom in je bil sprva tudi okrožni blagajnik in se je udeležil še lanskega pev. tečaja. Tovariši iz bližnje okolice so ga spremili z lepo žalostinko na zadnji poti, č. g. svetnik Bernik pa mu je v slovo izrekel nekaj toplih besed. Ohranimo mu trajen spomin!

V **Krškem** je umrl organist in pevovodja Čander, ki je vodil pri lanskem prireditvi okrožja »Krško polje« zbor »Glasbene Matice«. Vsevprek hvalijo njegovo strokovno izobrazbo, skromnost in požrtvovalno delo na glasbenem polju. Blag mu spomin!

V Medvode se je preselil s svojo delavnicno Trameto, bivši organist v Zabnici. Kdor ima kaj popravila pri orglah, harmoniju ali klavirju, naj se obrne nanj!

Katoliško bralno društvo v Gorjah pri Radovljici, pevski odsek, je priredil v nedeljo 8. marca 1931 pevsko predavanje in koncert s sledečim sporedom: 1. Premrl: Slovanska pesem, 2. Ocvirk: Veje zelene, 3. Ocvirk: Setev, 4. Sattner: Vrba, mešani

zbor; 5. Narodna: Rožic ne bom trgala, 6. Foerster: Ko ptičica sem pevala, 7. Bajuk: Sree je žalostno, ženski zbor; 8. Foerster: Pastir, 9. Mlinar-Cigale: Vriska fantič, 10. Prelovec: Kaj mi mar planinca, moški zbor; 11. Foerster: Z glasnim šumom s kora, 12. Sattner: Na planine, 13. Vodopivec: Dobra žena, 14. Dr. Dolinar: Il. venček narodnih pesmi, mešani zbor. — Poročila nismo prejeli.

Nové skladbe.

Dr. Ant. Dolinar: III. venček slov. narodnih, za meš. zbor. Pri zadnji okrožni prireditvi na Jesenicah je pel neki zbor tudi omenjeni venček. Pa me je dirnilo na nekaterih mestih neprijetno. Ker zvezka nismo dobili v oglas, sem se potrudil in si preskrbel en izvod, da ne bi sodil le po trenutnem sluhu. Ker je »Pevčeva« dolžnost, opozarjati zbere na nove dobre skladbe in jim jih priporočati, je njegova dolžnost, zbere tudi svariti pred slabo robo. V svesti si te dolžnosti, moramo zborom priučujoči šopek odsvetovati. Izbira pesmi je nesrečna. Zdi se mi, da je pesem o postelji vredna zakotne družbe, ne pa resnega zbora. »Mi se imamo radi...« v svojih variantah je podobna oni brez konca in kraja: Al nam kaj morejo..., ki se po vsaki kitici konča: Nič, prmaj..., pa zopet od začetka začne. To je vsaj banalno, če ne več. Tudi refren uvodne pesmi: Spim, spim... ni izviren, je potvora razposajenih družb. Toda pesmi niso označene, ali in kje so zapisane, niti odkod so vzete. Zato je kontrola težka.* Ni prav, da podložimo pesmam (melodijam) poljubne besede. Št. 7 ima originalen takt, ki je po vsem Slovenskem znan in ga je že Žirovnik, ta velezaslužni čuvar originalnih naših pesmi, povsem pravilno zapisal. Prav tako ima Vodnikova: Kdo rojen... svoj originalen napev — čemu torej?

Samo ti razlogi naj zadoščajo, da ne moremo venčka priporočati. O celotni strukturi govoriti, je pa vprašanje za se. Morda o priliki o njem.

Dr. J. Cerin ima srečnejšo roko. V zadnjem času nam je podal kar več komadov za orkester (in klavir), ki obdelavajo narodne pesmi. Pa vedno doda, že pri prejšnjih delih smo to poudarili, na koncu dela seznam pesmi z natančno napisano vodilno mislijo in navedbo vira, iz katerega je črpal.

Škrjanček poje je koračnica, ki ima prvi del v narodnem duhu v prosti invenciji, v trio je pa vpletena za glavno melodijo nalslova pesem. Ker je pesem zložena v tri-delnem taktu, ki ga v koračnici ni mogoče

uporabiti, je skladatelj mero toliko izmenil, da je dobila potrebni dvodelni takt. Ta samolastna premena je, rekel bi, utemeljena, ker je original naveden na koncu, vendar bi bilo morda boljše, porabljeni za koračnice dvodelne pesmi, ki nam jih ne manjka. Je pa v tem triju pesem prav za prav zelo fino, večkrat rafinirano samo motivično vpletena, tako da vzbuja le spomin na pesem in se le vmes v bogati opremi oglašja zdaj pa zdaj škrjanček. Koračnica je umetniška tvorba, kolikor v takem obsegu le more biti.

Iz vrele ljubavi je suita, ki obsega v cellem 17 slov. narodnih pesmi, ki imajo vse za vsebino nedolžno ljubezen med fantom in dekletom: ... ljubi moj je čvrst vojak, lep slovenski je junak..., ... orglar mora bit moj... Ko bi moj ljubi vedel to, kako ga ljubim jaz zvesto..., Fantič je v Tirole vandrou itd. itd. Melodije pesmi so v vodilnem ali srednjem glasu točno ohranjene, med seboj so pa zvezane s kratkimi motivi ali si sledijo tudi brez njih. Pri št. 7: »Jaz pa vrtec bom kopala,« ki je vzeta iz III. zv. mojih zbirk, naj pripomnim, da ne bo zmoteno, da je drugi del za sopran solo lastna invencija, ni narodna, pa se je tako prijel pesmi, da se je kar dosledno drži za drugo kitico. Spremljava je zelo polna, ves čas bogala, na mestih kar prenatrpana za klavir, a je vseeno prozorna in popolnoma v značaju pesmi, dasi je zelo zelo veliko iz lastnega vira skladateljevega.

Še boljše od imenovane se mi zdi zbirka veselih pesmi: **Solčni dnevi**, ki je zajela 16. narodnih pesmi, večinoma zdravic. V tem delu je pa že zopet dosti več lastne opreme, naravnost umetniške invencije, kol jo ima prejšnja suita. Ne gre nam tu za podrobno analizo, samo povedati treba, da je to delo daleč nad potpuriji, venčki, parafrazami. Delo je enotno, živo prepleteno s kontrapunktičnimi figurami, ki so v tesni organski zvezi s pesmijo in jo zato slikovito krepe in ožarjajo. Delo obsega v podrobnem toliko umetniških lepot, da je vredno študija in podrobne analize. Klavirska partitura je preglednejša kot je zgornja. Vse zbirke pa so originalne za orkester, zato so v ilustracijo pripisane nekatera mesta solističnih instrumentov. Priporočamo vse zbirke in orkestrom i pevovodjem za dobro porabo.

* Ta grda razvada se je tako razpasla pri nas pri pleplavi novih na vse načine »obdelanih« pesmi. Pa spada tudi ta stvar vsaj v poglavje poštenja, če ne celo paragrafa.

Današnja priloga obsega dva tehtna zborna našega mojstra Premrla. Prva pesem: Z glasnim šumom s kora je bila natisnjena že v Glasbeni zori l. 1900., ki jo je urejeval Fr. Gerbič. Te pa ni kaj lahko dobiti, doletela jo je usoda nekaterih slovenskih glasbenih listov, da je morala po letu in pol prenehati. Pesem je pa ob priprosti koncepciji izredno pevna, a pestra in mogočna, pristržna in iskrena, da se prav uspešno meri z enako Foersterjevo. Primerite le krasno stopnjavo pri besedi »lijec« in nežne dvospeve ženskih in moških glasov pri besedah: skoz visoka okna i. dr. Ker je pesem obležala v pozabnosti, je pa vredna življenja, upamo, smo našim zborom ustregli. Gospod skladatelj je ponatis blagohotno dovolil. Druga je Molitev sv. Cirila. Mogočen moški zbor, ki ga je zbor organistov in pevovodij pel že lani ob tečaju pri sklepi sv. maši. Pesem je napravila izredno veličasten utis in bo vsem številnejšim zborom izredno prav prišla. Obe pesmi morete peti tudi izven cerkve. Kramar je znan,

izredno plodovit nabiratelj narodnih pesmi. Spoznal je dušo našega peveca do dna, njegove harmonizacije so v priprosti obliki vedno kaj okusne. Njegova narodna bo zlasti za dobro voljo dobrodošla. Zbori so že dolgo v zadregi. Kakor pri pogrebu vedno eno in isto, ki jo vsak zna in ki je lahka pa efektna, tako so navezani vedno na ene in iste pesmi pri podoknicah. Če zmorejo Nedvedovo iz Aljaževe, je še dobro, povsod je pa ne zmorejo in sežejo k večjemu po Ferjančičevem pozdravu. Morda bo za izpremembo šibkim in najšibkejšim prav prišla Bajukova podoknica, ki je prav priprosta v koncepciji, v harmoniji, ritmiki in umerjena v obsegu glasov, tako da jo je mogoče peti tudi nižje, če ne bi zmogli tenorji a. Besede se dajo izpremeniti in prilagoditi, n. pr. naš vladika, naš prijatelj, naš dobitnik itd. Če bo prav prišla, bo uredništvo veselo tudi te mrvice.

V prihodnji številki bomo zopet mislili na ženske zборе, ki pridejo tako redko na vrsto.

Iz uredništva in upravnništva.

S to številko bomo nadaljevali zopet v odlomkih Kramarjev referat o nabiranju narodnih pesmi. Vemo, da stvar ni aktualna in ne za vsakogar zanimiva. A je neobhodno potrebno, da se bogat seznam ohrani v kontrolo skrbnega dela in nabranega gradiva. Priti bo moral čas, ko se bomo tudi mi vrnili sami k svojim virom in bo referat tudi za event. rekonstrukcijo pesmi zelo važen. Prosimo potrpljenja, v svesti, da ne smemo skrbeti in delati le za danes in morda še za jutri, temveč gledati moramo za nekaj let, za več desetletij naprej.

Zbore prosimo poročil o delu, o koncertih in prireditvah. Poročila nimajo pomena samo za arhiv, temveč za vzpodbudo in vzgojo, so važen zemljevid našega gibanja.

Uprava naznanja, da je sedaj ves arhiv urejen in točno inventariziran. Nekaj starih prilog je poleg pesmaric še na razpolago, in sicer I. I. št. 1—8, II. 3—12, III. 5—12, IV. in V. vse razen 5/6, VI. št. 1—4, 7—12, VII. 1—4, 7—12, VIII. 3—12, IX. 7—10, št. 11 in 12 nista izšle; X. št. 5—12. Priloge veljajo vsaka številka 1 Din, torej dvojna 2 Din, poštino vračunamo posebej. Pesmarice so zopet na razpolago v vseh letnikih.

Vsem lanskim naročnikom prilog smo poslali z današnjo številko tudi ovoj s kazalom, da si morejo dati vezati popolno pesmarico. V arhivu je še tudi nekaj ovojev Pevčeve pesmarice prejšnjih letnikov, zlasti

IV., VI., VII., VIII. in IX. Če kdo želi, naj nam sporoči, dobi ga brezplačno.

Vse one, ki ne nameracajo ostati naročniki, lepo prosimo, naj nam vrnejo tako j vse prejete številke nepokvarjene. Zveste naročnike pa, ki še niso poravnali naročnine, iskreno prosimo, naj nam naročnino čimprej poravnajo. Samo od rečno plačane naročnine je odvisno redno izhajanje »Pecca«.

Nekaj izvodov razprave: Bajuk: Mera v slovenski narodni pesmi je še v zalogi, cena ji je 30 Din za izvod.

O naročilu in prodaji prilog velja, poudarimo še enkrat: Posameznih prilog ne prodajamo, razen gori omenjene starejše letnike. Pozivamo pa pevce, da si jih naroče celoletno, saj stanejo samo 10 Din za vse leto in obsegajo na dobrem papirju 48 strani in ovoj s kazalom. Ni nam treba več poudarjati dobrine teh naročil. Veliko zborov je že ponovno naročilo priloge: radovljiški 35, viški 35, celjski kar 70. Pevčeve pesmarice bodo vedno neizčrpen vir za vse pevске zборе, kakor nam je bila in nam je še Aljaževa pesmarica v obeh zvezkih in izdajah. Bodo pa pesmarice kmalu pošle v zalogi, zato na to samo opozarjamo.

Več poročil o koncertih je danes radi pomanjkanja prostora izostalo. Prihodnjič.